

Індекс видання:5050

Ми Вінничани

№15, березень
2025 р.

ШАНОВНІ ЧИТАЧІ!

Дякуємо за те, що купуєте нашу газету та підтримуєте незалежну журналістику. Майже 2 роки газета «Ми Вінничани» видається та розповсюджується у Вінниці. Та ми виходимо на нові горизонти! І від тепер, щомісяця, наша газета буде поширюватись по всій території Вінницької області. Придбати її можна у кожному відділенні «Укрпошти».

рекомендована ціна реалізації - 10 грн.

Стор. 5

**ВОЇН З ЛІПОВЦЯ
ВИСТУПИВ У ВАШИНГТОНІ**

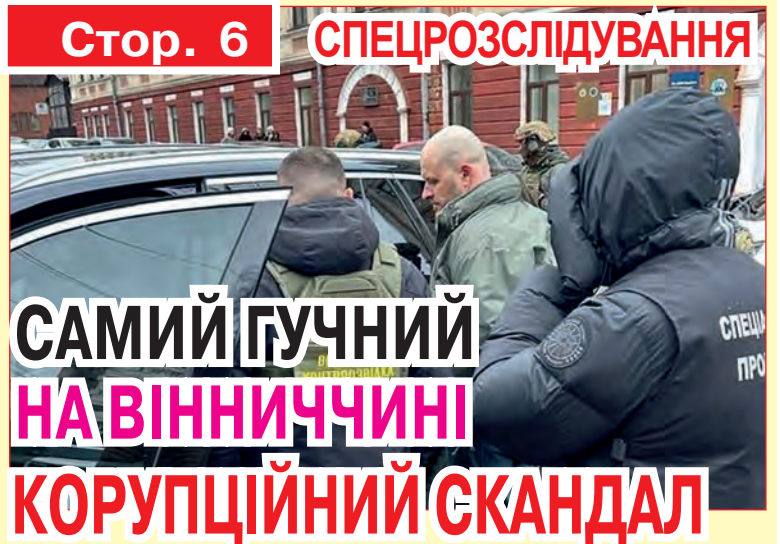
Стор. 5

**ЧОМУ ПОЛІЦЯ
ІГНОРУЄ
ПОГРОЗИ ВБИВСТВОМ
ГРОМАДСЬКИМ АКТИВІСТАМ?**

Стор. 6

СПЕЦРОЗСЛІДУВАННЯ

**САМИЙ ГУЧНИЙ
НА ВІННИЧИНІ
КОРУПЦІЙНИЙ СКАНДАЛ**

Склад депутатської делегації з Вінниччини, яка відвідала США нібито для «зміцнення гуманітарних, економічних та культурних відносин», викликав неабиякий резонанс. Три сімейні пари серед вояжерів – це вже занадто, навіть за мірками вінницького «кумівства».

Поки українські Захисники і Захисниці четвертий рік поспіль ціною власного життя і здоров'я протистоять російській навалі, виборюючи не лише територію, а й країну без корупції та політичного мародерства, так звані «еліти» безсоромно перетворюють закордонні візити на сімейний туризм.

Стор. 3

**СІМ'ЯМИ У США
ПОДОРОЖУЮТЬ
ВІННИЦЬКІ ЧИНОВНИКИ**

ЩОМІСЯЧНА ГАЗЕТА «МИ ВІННИЧАНИ» У ВІЛЬНОМУ ПРОДАЖІ НА «УКРПОШТІ»

Стор. 6

**ЗВІЛЬНИЛИ КЕРІВНИКІВ
ВІННИЦЬКОЇ МЕРІЇ
ЧЕРЕЗ ФЕЙКОВУ
ІНВАЛІДНІСТЬ?**

Стор. 4

**«КРИЖАНА ЛЮДИНА»
РЯТУЄ
ДОНЬКУ**

Стор. 2

**МІСТИЧНА
ІСТОРІЯ
ВІД НАШОЇ
ЧИТАЧКИ**

Стор. 7

**МЕГА
СКАНВОРД
«ПРОСТІШЕ
ПРОСТОГО»**

Запрошуємо до співпраці дистриб'юторів, підприємців та рекламодавців. Пропонуємо Вам із нами розвивати вільну пресу Вінниччини. Дорогі наші читачі, купуйте

газету для себе та своїх рідних, обговорюйте новини із знайомими та друзями. Надсилайте нам свої листи з історіями та повідомляйте новини зі своїх міст та сіл.

Телефон рекламного відділу:
+380 68 911 99 33
Електронна пошта редакції:
info@vinnychany.info

ЛИСТИ ЧИТАЧІВ

КУДИ ЙДУТЬ ГРОШІ ГРОМАДИ?

ПРЕМІЇ ДЛЯ ЧИНОВНИКІВ В АГРОНОМІЧНОМУ, ЧИ ДОПОМОГА ПОРАНЕНИМ

У той час, коли громади зіштовхуються з серйозними фінансовими труднощами, Агрономічна сільська рада вдається до рішень, які ставлять під сумнів пріоритети місцевої влади.

Керівництво села не лише виписує собі щедри премії, а й отримує суттєві надбавки до зарплат.

Так, наприклад сільський голова Сергій Сігарський отримуватиме 50% надбавки до окладу, 5% доплати за науковий ступінь, щомісячну премію 52%, додаткову премію та матеріальну допомогу в розмірі

середньомісячної зарплати.

Секретар ради Ірина Бербець матиме 50% надбавки, щомісячну премію 44%, додаткову премію та матеріальну допомогу в розмірі середньомісячної зарплати.

Тим часом, коли йдеться про допомогу військовим, зокрема пораненим, ситуація виглядає зовсім інакше. Виплати постраж-

далим від війни, на жаль, не можна назвати суттєвими. На тлі щедрих премій для місцевих чиновників підтримка захисників країни виглядає мізерною й часто надається за залишковим принципом.

За інформацією з відкритих джерел, у сусідніх громадах пораненим військовим зазвичай виплачують хоча б 10 тисяч гривень. Натомість в Агрономічній громаді ці суми можуть бути значно меншими, наприклад 3 тисячі, — і залежать від того, наскільки «дозволяє бюджет» на момент ухвалення рішення. Я сам військовослужбовець, воюю з рашистами з перших днів повномасштабної війни. Отримав два поранення. Вперше за три роки зслуги звернувся до Агрономічної сільської ради щодо матеріальної допомоги

діючим військовослужбовцям, так як нещодавно дізнався про таку можливість — і отримав «крізь пальці» 3 тисячі гривень. Але справа не в мені одному.

Відношення до військовослужбовців змушує замислитися: чому чиновницькі премії та надбавки є незмінним пріоритетом, а на другому плані — допомога тим, хто не шкодує життя та здоров'я заради країни?

Чи є справедливим такий розподіл бюджетних коштів, коли одні отримують щедри доплати, а інші те, що залишилось, в кращому випадку. Це питання потребує публічного обговорення, і кожен громадянин має право висловити свою позицію

Ярослав Ткаченко,
село Агрономічне,
військовослужбовець

ІСТОРІЯ БЕЗ ЦЕНЗУРИ: БОРОТЬБА ЗА ДОПОМОГУ НА ДИТИНУ

В Україні, де демографічна криза є однією з найгостріших проблем, влада постійно обіцяє підтримку материнства та дитинства. Проте моя історія яскраво демонструє, як ці обіцянки розбиваються об байдужість і бюрократію.

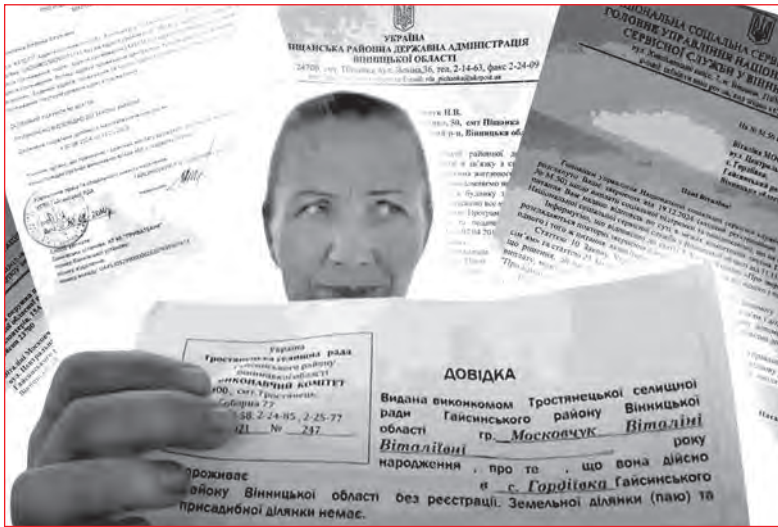
Я виховую чотирирічну доньку Таїсію, мати-одиначка. Ми живемо в невеликому будинку, збудованому власними силами в селі Гордіївка Тростянецької громади.

У 2014 році ми втратили все: наш дім у Піщанці був отруєний невідомою хімічною речовиною, і я разом із родиною змушена була тікати. Дідусь, Василь Московчук, помер далеко від рідного дому, так і не дочекавшись повернення. Декілька років ми поневірялися, аж поки у 2016 році не оселилися в Гордіївці. У 2020 році народилася моя донька.

Живемо скромно, без земельного паю та стабільного доходу. До червня 2024 року я отримувала 995 гривень як мати-одиначка та 2650 гривень як малозабезпечена. Це були невеликі кошти, але вони допомагали виживати.

У липні 2024 року я подала документи на переоформлення допомоги, і почалися проблеми. Спочатку в сільраді їх не хотіли приймати, потім оформили з помилками. Поки я з донькою була в лікарні, мені раптово призначили зменшену допомогу: 563 гривні як матері-одиначці та 1253 гривні як малозабезпеченій. Однак навіть ці гроші я перестала отримувати.

Мені безпідставно відмовили у допомозі, посилаючись на фіктивну інформацію, що я нібито проживаю з батьком дитини. Це неправда! Я надала всі необхідні документи, але чиновники проігнорували їх. Однією з відповідальних за це вважаю Валентину Мочульську — керівника Управління соціального захисту населення Тростянецького відділення № 4 Гайсинського районної

військової адміністрації. Через її дії я недоотримала 18990 гривень, хоча відповідно до постанови Кабміну № 632 від 22 липня 2020 року маю на них право.

Я не змиралася і звернулася до Гайсинської районної адміністрації, Вінницької окружної прокуратури, Головного управління Національної соціальної служби. Відповіді — стандартні відписки: «все законно, підстав для виплат немає».

Зверталася на гарячу лінію до уповноваженого з прав людини, депутата, голови Тростянецької громади Людмили Черновецької — все безрезультатно. Староста села уникає спілкування, а інші посадовці навіть відкрито шантажують мене, погрожуючи відмовою у допомозі. Замість підтримки — зневага і приниження. Вони затягують справу, сподіваючись, що я здамся. Але я не маю права здаватися,

адже борюся не лише за себе, а й за свою доньку.

Наразі ми виживаємо на пенсію моєї мами — 2661 гривня на трьох. Грошей бракує навіть на найнеобхідніше. Світло коштує 500 гривень на місяць, газу в нас немає — готуємо на електроплитці. Підключення газу пропонують оплатити самостійно, що для нас неможливо. Медична допомога також недоступна.

Раніше у відчай я зверталася до правоохоронних органів. Ще 31 травня 2015 року було відкрито кримінальне провадження за фактом умисного знищення майна, але його швидко закрили, винних не покарали, компенсації я не отримала.

Моя історія — це не просто доля однієї матері-одиначки. Це жорстока реальність тисяч українських жінок, які стикаються з байдужістю чиновників. Я хочу справедливості! Я хочу, щоб мене почули!

Віталіна Московчук,
село Гордіївка

ЗАГУБЛЕНА МІЖ СВІТАМИ

Шановна редакціє! Пишу вам не для розваги й не з цікавості. Це крик душі, який, можливо, ніхто не почує, та я мушу розповісти свою історію.

Мене звати Марина, мені сорок три роки, і я живу в невеликому селі. Моє життя було звичайним, поки не зустріла ЙОГО.

Все почалося восени, коли вітри приносили запах опалого листа, а сутінки спускалися на поля так швидко, ніби намагали-

ся приховати щось таємниче. Я йшла стежкою до лісу, коли побачила чоловіка в темному плащі. Він стояв біля старого дуба й дивився прямо на мене. Його очі були дивні — надто світлі, майже білі, і від цього в мене побігли мурахи по шкірі. Та він заговорив, і його голос був м'яким, ніби шепіт вітру.

Відтоді він приходив щонаочі. Ми гуляли, говорили, і я закохалася так, як ніколи раніше. Він знав про мене все. Проте щоранку зникав, обіцяючи повернутися.

Але в селі почалися дивні речі. Курей знаходили мертвими, вис-

наженими, ніби з них витягнули всю кров. У людей пропадали речі, а одна дівчина, що жила через кілька хат від мене, захворіла, і лікарі не могли знайти причину. Її обличчя ставало блідим, а тіло — слабким, немов життя повільно витікало з неї. Люди шепотілися про нечисту силу.

Одного разу, коли я чекала його під тим самим дубом, з'явився старий сусід. Він подивився на мене з жалістю й сказав: «Ти не перша, хто закохується в нього. Але він не з цього світу, Маринко. Він приходить за тим, що любить, і забирає це назавжди».

Я не хотіла вірити. Не могла, аж поки в ту ніч він сам не зізнався: «Вони знають... Я маю піти».

Я благала його залишитися, але він лише поцілував мене і зник у темряві. Відтоді він більше не повертався. Тієї ж ночі старий дуб згорів, люди кажуть, ніби щось вийшло з нього й розчинилося в повітрі.

Я більше не бачила ЙОГО, але щонаочі перед сном чую знайомий шепіт вітру, що повторює моє ім'я.

Чи була це любов? Чи була це

примара? Я не знаю.

Можливо, хтось із читачів знайде відповідь...

Марина, Вінницька область

ДИПЛОМАТІЯ ЧИ ЕЛІТНИЙ ТУРИЗМ?

З 3 до 8 лютого 2025 року у Вашингтоні проходить вже четвертий «Український тиждень» — ініціатива громадськості та євангельських церков США й України для зміцнення гуманітарних, економічних і політичних зв'язків між країнами. У соцмережах «засвітилась» делегація Вінниччини, яка їздила до Вашингтону. Офіційно про її склад та критерії відбору не повідомлялось, але чисельність «делегатів» вразила. І навіть не витраченими на переліт і проживання коштами. У США їздили 15 вінницьких посадовців (на фото вони не всі), в тому числі три сімейні пари.

Три роки українські військові самовіддано протистоять російській навалі, борючись не лише за територію, а й за майбутнє країни без корупції та політичного мародерства. Вони жертвують життям і здоров'ям, щоб Україна не перетворилася на державу, де «еліти» безкарно збагачуються, а народ залишається безправним. Тим часом делегація з Вінниччини у Вашингтоні, схоже, демонструвала зовсім іншу країну, — де влада є інструментом збагачення, чиновники міняють партії,

як шкарпетки, аби утримати вплив, а російські порядки і каста «недоторканих» процвітають.

Чи здатні ці люди будувати Україну свободи, а не привілеїв?

• **В'ячеслав Соколовий** (голова Вінницької облради, «Українська стратегія Гройсмана»). Екс-прокурор Вінниччини. Відзначився толеруванням корупційних схем та призначеннями на фінансово важливі посади осіб із реєстру корупціонерів.

• **Володимир Кістіон** (заступник голови облради, «Українська стратегія Гройсмана»). Колишній віце-прем'єр, який фактично перетворив стратегічний «Вінницяоблводоканал» на корупційну сімейно-кумівську фірму по розкраданню бюджетних коштів.

• **Подружжя Ігор та Ірина Івасюки** (заступник голови та депутатка облради, «Українська стратегія Гройсмана»). Ігор опікується у облраді імітацією антикорупційної

боротьби та захистом фігурантів реєстру корупціонерів. Його довоєнна зарплата 35,6 тис. грн. (2020 рік) під час війни зросла до 50,9 тис. грн. на місяць (2023 рік). Депутатство Ірини відзначилось хіба що у серпні 2023 року, коли вона у комендантську годину каталася по Вінниці з вимкненими фарами в нетверезому стані і вінницькі поліцейські дві години витягували її з авто. Подружжя під час війни придбало будинок за 5 млн. грн., тоді як Ігор задекларував його вартість у 498 тис. грн.

• **Наталія Замкова** (депутатка облради, «Українська стратегія Гройсмана»). Директорка торговельно-економічного інституту. У жовтні 2024 року під час війни придбала Toyota Rav-4 Hybrid за 2,66 млн. грн. Замкова у Вашингтон їздила з чоловіком **Сергієм Замковим**, директором філії «Вінницятрансприлад» АТ «Укрзалізниця».

• **Подружжя Павло Пойда та Ірина Колесник** (директор Козятинського обласного соціального центру матері та дитини та підпри-

миця, обидва — депутати Вінницької облради від партії «Європейська солідарність»). Наявність кількох подружніх пар у складі вінницької делегації мимоволі створює враження банального сімейного туризму, замаскованого під офіційний візит

• **Владислав Скальський** (депутат облради, у жовтні 2024 року призначений заступником мера Вінниці, «Українська стратегія Гройсмана»). Раніше очолював Вінницьку ОДА (2019 рік) та працював у міськраді. У 2023 році отримав 1,4 млн. грн. зарплати в компанії «Автострада», яка стала лідером серед приватних компаній за держзамовленнями під час війни, додатково отримав 669 тис. грн. у подарунок від дружини, взяв кредит на 1,56 млн. грн. і у 2022–2023 роках придбав Audi A8 2013 року за 100 тис. грн. та Toyota Highlander 2022 року за 2,23 млн. грн.

• **Єлизавета Савчук** (депутатка Вінницької райради, «Українська стратегія Гройсмана»). У минулому активістка проросійської Партії регіонів. Обіймаючи посаду начальниці одного з управлінь Вінницької облради та підпорядковуючись голові облради, під час війни очолила вінницьку «Агенцію регіонального розвитку» через схему, що фактично підпорядкувала її місцевій владі всупереч європейським стандартам.

• **Тетяна Каменчук** (депутатка облради, «Слуга народу»). Типова політична пристосуванка: змінила кілька партій, а її екс-чоловік очолює маргінальну партію «Успішне майбутнє». У травні 2024 року придбала Lexus CT200H (143 тис. грн.)

у Сергія Сітарського, з яким саме вояжувала до США.

• **Сергій Сітарський** (Агрономічний сільський голова, «ВО «Батьківщина»). Багаторічний партійний функціонер «Батьківщини», тричі очолював Вінницьку райраду, був першим заступником голови Якушинської сільради. У 2023 році його середньомісячна зарплата склала 63 тис. грн. Під час війни придбав Lexus CT200H (143 тис. грн.) та Audi Q3 (525 тис. грн.).

• **Дмитро Чаленко** (депутат облради, директор ПрАТ «Вінницький олійножировий комбінат», «Українська стратегія Гройсмана»). Його підприємство фігурує у справі про фінансування тероризму. Слідство підозрює підконтрольну колишньому вінничанину, а нині громадянину рф і Кіпру Віктору Пономарчуку бізнес-групу ViOil, до складу якої входить вінницький «масложир», у фінансуванні російської агресії.

• Також у США їздили **Олег Стукан та Олександр Масленников** — обидва депутати Вінницької облради від партії «Європейська солідарність», відповідно генеральний директор ТОВ «Будмонтажпроект» та заступник директора ТОВ «Магістраль-2002». Підприємства та бізнес-партнери цих діячів неодноразово фігурували у скандалах, пов'язаних з незаконними забудовами, з ухиленням від сплати податків у великих розмірах та «з прихватацією» ринків у Вінниці родичами мера міста Моргунова.

Павло Сидорченко

З ВІННИЦІ ДО ХМЕЛЬНИЦЬКОГО ЧЕРЕЗ ВАШИНГТОН

Головам обласних рад сусідніх Хмельниччини та Вінниччини, **Віолеті Лабазюк і В'ячеславу Соколовому**, було про що поговорити у Вашингтоні під час «Українського тижня». Вони мають чимало спільного. Обоє представляють разові політпроекти, створені перед виборами: **Лабазюк** — партію «За майбутнє», що має групу у Верховній Раді та фракції в регіонах, **Соколовий** — «Українську стратегію Гройсмана», яка існує лише на Вінниччині, правда, як партія влади. Різниця лише в тому, що «духовний» вождь «За майбутнє» Ігор Коломойський вже сидить у СІЗО, тоді як очільник «стратегів» екс-прем'єр Володимир Гройсман — ще ні.

Попри офіційно нижчі зарплати, ніж у власних заступників, Соколовий і Лабазюк під час війни значно примножили сімейні статки. У голови Вінницької облради кількість земельних ділянок зросла в рази: його дружина володіє 41 об'єктом нерухомості, зокрема двома

будинками та майже 697 тис. кв. метрів землі — це сотня футбольних полів. Статки Віолети Лабазюк ще масштабніші. Як і Соколовий, вона очолює облраду з кінця 2020 року, проте є дружиною Сергія Лабазюка — депутата трьох скликань Верховної Ради та представника партії «За майбутнє», який фігурує в низці антикорупційних розслідувань.

У 2023 році НАБУ викрило Лабазюка на спробі підкупу віце-прем'єра Олександра Кубракова та голови Держагентства відновлення Мустафи Найєма. Він намагався отримати підряди на 1 млрд. грн., пропонуючи «відкат» у розмірі 3–5%. Вищий антикорупційний

суд відправив його до СІЗО, проте пізніше він вийшов під заставу 40 млн. грн.

Вже у розпал повномасштабної війни у 2022 році Лабазюки придбали Mercedes-Benz G63 AMG (її вартість 7,5–15 млн. грн.), яким користується Віолета Лабазюк. Водночас її чоловік-нардеп отримував компенсацію за проживання в київському готелі за державний кошт. Того ж року сімейний автопарк поповнили Porsche Cayenne, Land Rover та Mercedes-Benz

S-класу, а також квартира в елітному районі Києва — на Печерську.

До того ж, ТОВ «Аграрна компанія 2004», безпосередньо пов'язане із Сергієм Лабазюком, орендувало землю у Тетяни Крупи — керівниці Хмельницького обласного центру МСЕК та депутатки облради від «Слуги народу». Як відомо, у жовтні 2024 року Крупу та її сина Олександра (очолював управління Пенсійного фонду Хмельниччини), звинуватили у незаконному збагаченні, а під час обшуку в їхньому помешканні правоохоронці вилучили готівку і коштовності на суму 6 млн. доларів США.

Сергій Марущак

МОСКОВСЬКІ «ЗОЗУЛІ» ТИМОШЕНКО І ГЕРМАН ТЕЖ ПИЛИ ШАМΠΑНСЬКЕ У США

Українці продовжують жваво обговорювати фото Юлії Тимошенко та Ганни Герман, зроблене у Вашингтоні під час Національного молитовного сніданку в Капітолії. Лідерка «Батьківщини» та однойменної парламентської фракції і колишня головна речниця Віктора Януковича та екс-нардепка від нині забороненої Партії регіонів знову опинилися в одному політичному просторі. Обидві свого часу відіграли ключові ролі у процесах, що зробили Україну вразливою перед російською агресією, чим, імовірно, й керувався путін, розпочинаючи повномасштабне вторгнення, сподіваючись захопити Україну за тиждень. Обоє політикині опоненти називають московськими «зозулями»: одну — за проросійську позицію, іншу — за близькі стосунки з російським фігуром путіном.

Українців здивувало не лише саме фото, а й те, що Герман, колишня соратниця Януковича, спокійно спілкується з Тимошенко, яка за його президентства у 2011 році опинилася за ґратами й вийшла лише після втечі «проФФесора» до росії у 2014-му. У соцмережах ця зустріч, як і самі її учасниці, яких у політичних дебатах називали московськими «зозулями», викликала хвилю обурення: «Мумії повертаються?», «Яке примирення? Ви не бачили, як політики лаються на ток-шоу, а в перерві мило спілкуються?», «Вибори наближаються...».

Це не перший подібний випадок. У 2016 році під час аналогічної зустрічі у Вашингтоні Тимошенко та Герман теж поводитися як сестри.

Олег Карпов

УКРАЇНСЬКИЙ ВЕЧІР НА МАЛЬТІ ОРГАНІЗУВАЛА КОМАНДА МОЛОДІЖНИХ ЛІДЕРІВ

серед учасників української команди керівник медіацентру «Ми — Вінничани» Софія Копач

Українська команда організована громадською організацією «Розвиток та ініціатива», яка покликана сприяти активній громадянській позиції, сталому розвитку, мобільності молоді.

Зустрічали гостей українською піснею, безсмертним хітом Івасюка — «Червона Рута». І диву давались, як іноземні гості шаленіли від української музики. Всі хіти співали із нами в унісон.

Для представників європейських країн, ми підготували виступ із розповіддю про всі жахливі злочини, які робить російська орда на території України. В той час, коли війна руйнує кордони нашої країни, дипломатія будує нові мости. І одним із таких став український вечір на острові Мальта.

про Україну та правдиві реалії війни на всіх міжнародних майданчиках і під час звичайних розмов з іноземцями. Якщо ми самі не будемо розповідати правду, обов'язково знайдуться інші, хто зробить це у власних інтересах, використовуючи пропаганду.

Саме тому ми продовжуємо працювати, щоб надавати ще більшої кількості української молоді можливість представляти Україну за кордоном і на міжнародному рівні розповідати про реалії життя українців під час війни», — каже Марія Коцюрба.

Дана подія була організована в рамках програми Erasmus+ тренінг для молодіжних працівників «AI-Driven Youth Engagement» на Мальті. Країни-учасниці: Мальта, Україна, Литва, Греція, Угорщина. Взяти участь також представники Казахстану, Монголії, Азербайджану, Палестини, Індії, які зараз навчаються в країнах ЄС. Всі бажаючі потрапити на подібні проєкти можуть сміливо подаватись. Можливості однакові для всіх. Вся інформація про проєкти у відкритому доступі на сторінках у соціальних мережах організації «Розвиток та ініціатива».

Учасники української команди: **Дарія Панова** — представниця громадської організації «Мережа захисту національних інтересів «АНТС», **Анастасія Нетребицька** — тренерка неформальної освіти та програми «Молоді Амбасадор(к)и Розмаїття», менеджерка програми стажувань у громадській організації «СТАН», **Дарина Демчук** — українська блогерка, **Оксана Чаплінська** — представниця громадської організації «Молодія», **Ксенія Кос** — представниця молодіжного центру «Хижка», **Марія Коцюрба** — молодіжна делегатка України до ООН 2024–2025 років, представниця громадської організації «Розвиток та ініціатива», **Ольга Вишатицька** — представниця «Пласт» — Національна скаутська організація України, **Софія Копач** — керівник медіацентру «Ми — Вінничани», представниця громадської організації «Ліга Справедливості України».

Розповіли про видатних особистостей, таких як Микола Леонтович, який написав всесвітньо відомий хіт «Щедрик». Композитор родом із Вінниччини, а легендарну різдвяну мелодію написав у Покровську, який зараз боронять захисники зі всієї України. Поділились звичаями та обрядовими традиціями із різних куточків України. Як символ нашої любові до рідної землі — одягнули вишиванки з орнаментом різних регіонів. І, до слова, вишиті у різних куточках нашої країни — від Коломиї до Луганська.

Вже за декілька днів співачка Джері Хейл потрапила у ТОП-100 на Мальті. Її відому пісню, яка підкорила євробачення, шукали на своїх гаджетах всі гості українського вечора.

Софія Копач — керівник медіацентру «Ми — Вінничани»,

представник громадської організації «Ліга Справедливості України» коментує подію ось так:

«Нашою молодіжною командою ми вкотре нагадали міжнародній спільноті, що Україна — це найбільша із країн Європи! Що Українські Захисники — захищають сьогодні весь цивілізований світ! Що Українська мова — не має нічого спільного з російською! Що Українська культура — особлива, унікальна, неповторна.

У складі української команди була Марія Коцюрба — молодіжна делегатка України до ООН 2024–2025 років, представниця громадської організації «Розвиток та ініціатива». Вона розповідає, що громадська організація «Розвиток та ініціатива» з 2015 року створює можливості для розвитку української молоді через проєкти

неформальної освіти в Україні і за кордоном.

Лише за минулий рік ми відправили майже 400 молодих українців на освітні програми у 20 різних країн, від Португалії до Грузії, від Данії до Марокко. Культурні вечори є особливо важливою частиною всіх наших міжнародних проєктів. Вони не лише дають можливість знайомити іноземців з багатством української культури, традицій та національної кухні, а й відкривають простір для важливих розмов про війну, її наслідки та вплив на життя українців, зокрема молоді. Особисті історії наших учасників, їхні щирі розповіді часто резонують значно глибше, ніж будь-які офіційні повідомлення чи новини», — розповідає молодіжна делегатка України до ООН.

«Нам важливо при будь-якій нагоді поширювати інформацію

9-РІЧНА ДІВЧИНКА З ВІННИЧЧИНИ ГОТУЄ СУХІ БОРЩИ ДЛЯ ЗАХИСНИКІВ

Дар'я Юхимчук із Вінниччини, третьокласниця Махнівського ліцею, вже понад рік активно допомагає військовим, ставши невід'ємною частиною волонтерської організації «Махновецький борщ».

Ще з весни 2023 року вона разом з іншими волонтерами фасує та пакує сухі борщі, які відправляють на найгарячіші фронтові напрямки. «Кожен борщик — це частинка любові й тепла для наших воїнів!» — каже Дар'я, щиро вірячи, що навіть найменший внесок може змінити хід подій.

Історія юної волонтерки, яку поширили у соцмережах речники ювенальної поліції України,

яскраво доводить: допомагати країні можна незалежно від віку. Щире прагнення юної вінничанки бути корисною надихає інших долучатися до добрих справ і підтримувати тих, хто відважно боронить Батьківщину у кривавій боротьбі за її свободу та існування.

Олег Карнов

САШУНЯ КОЗАК БОРЕТЬСЯ ІЗ ОНКОЛОГІЄЮ РІДНІ ПРОСЯТЬ НЕБАЙДУЖИХ ДОПОМОГТИ ДІВЧИНІ

Відомий вінничанин Андрій Козак звернувся до всіх із проханням про допомогу для своєї доньки. У місті його знають як блогера, який пропагує здоровий спосіб життя і не боїться холоду — навіть узимку ходить у футболці. Медійники називають його «Крижана людина». Але зараз він бореться не з холодом, а з тяжкою хворобою донечки.

Сашуня з дитинства займається танцями в творчому колективі «Барвінок». Вона обожає сцену, мріє прославляти Україну на весь світ. Але підступна хвороба — саркома — несподівано змінила її життя.

Андрій Козак оголосив збір

коштів на лікування доньки й просить усіх небайдужих допомогти: фінансово, інформаційно підтримкою та молитвою за здоров'я Сашуні.

«Посмішка доньки — найцінніше, що я бачив у своєму житті. У Бога прошу лише одного — щоб вона жила. Кожна гривня, кожне поширення інформації — це безцінна допомога.

Прошу всіх підтримати мою маленьку, ширю україночку. Попри свій вік, вона мужньо бореться з хворобою», — ділиться Андрій Козак.

Реквізити для допомоги Сашуні Козак:

«Приватбанк», номер картки — 5168752134819344

ЛЕГЕНДАРНИЙ ВОЇН ІЗ ЛИПОВЦЯ ВИСТУПИВ У ВАШИНГТОНІ, А ЗА ЙОГО СПИНОЮ ХОВАЛИСЬ ВІННИЦЬКІ КОРУПЦІОНЕРИ

Неможливо приховати правду, коли вона звучить з уст тих, хто насправді пройшов пекло війни. Юрій Гайовик, уродженець Липовця, герой і символ боротьби українського народу, виступив у Вашингтоні на молитовному сніданку, представляючи Україну. Його рука-протез — це нагадування про ціну свободи. Коли у лютому 2025 року найвпливовіші люди США тиснули цю руку, це був акт визнання і підтримки.

Проте на заході були й ті, хто намагався присвоїти собі заслуги героїв. Вінницьку делегацію чиновників у Вашингтон у народі вже охрестили «коруптованим десантом» на чолі з В'ячеславом Соколовим — головою Вінницької облради, колишнім прокурором а нині «обличчям» партії Володимира Гройсмана. До слова, саме представники цієї партії відмовили Юрію Гайовику у Липовецькій міській раді в елементарному праві на землю. Двічі відмовили ветерану війни. Натомість у Липовецькій мерії роздавали землю місцевим депутатам. Очлює мерію Віктор Бичков, який розпочинав свою кар'єру агрономом у колгоспі, а зараз він фігурант держреєстру корупціонерів. І найбільша фракція у міській раді Липовця — це «стратегіа» Гройсмана. Секретар міської ради Олеся Назаренко, представниця партії Гройсмана, також була проти виділення земельної ділянки.

Та, коли слово дали у Вашингтоні справжньому захиснику, чиновникам не залишалося нічого іншого, як мовчки стояти осторонь, уникаючи його погляду. На фото з Вашингтона чітко видно: В'ячеслав Соколовий буквально ховався за спиною Юрія Гайовика. Напевне, вони добре знають: їхні слова — це лише слова, а його вчинки — це історія.

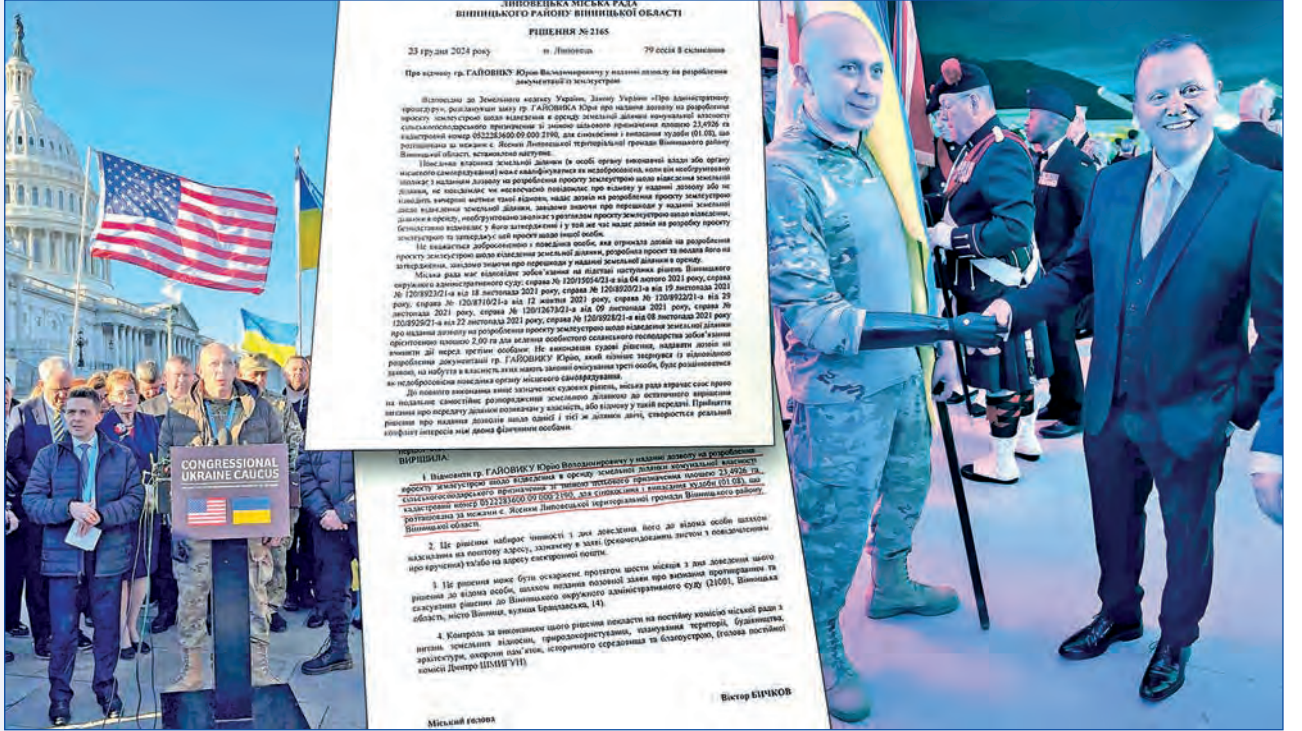
Юрій жив із кулею понад два місяці

Про це розповідають його побратими. Кажуть, що Юрій — справжній герой і жива легенда. Бо пройшов все пекло війни, втратив руку і майже два місяці жив із кулею в животі.

«Ми з «Югом» воювали разом на «Бамбасі» з самого початку війни! Пройшли все, починаючи з Рубіжного, де полягло багато наших, вінничан. І Юра дивом вижив. Куля зрикошетила від броніки і потрапила в живіт. Йшли запеклі бої, але Юра...

навіть не помітив поранення. І безстрашно далі вів бій. Саме там було перше пряме попадання в бліндаж. Після такого виживає 1 зі 100. Найсильніший і найхоробріший. Такий, як Юрій», — ділиться спогадами військовий Анатолій Кюсатс.

«Після боїв у Рубіжному у Юрія залишилась куля в животі, про яку він навіть не знав. Пізніше звертався до медиків, але ніхто не міг визначити, що саме у нього болить. Давали ліки проти болю в печінці, болю в спині, болю в животі. І так понад два місяці. Потім він

отримав ще одне поранення. І вже в шпиталі у нього виявили цю кулю. Далі — знову на фронт. Під час виконання одного із бойових завдань, ми потрапили в оточення. І Юрій напросився в евакуаційну групу, хоч мав інші завдання. В нього тоді була одна ціль — врятувати побратимів. І врятував. Щоправда, ціною власної руки. Він був у колоні, яка потрапила під авіаудар. І отримав важке поранення. Після того — ампутація руки. Але навіть в шпиталі Юра говорив, що не може спокійно лікуватися, знаючи, що його побратими в бою...», — додає побратим Кюсатс. Після ампутації Юрій опинився в США, де проходить реабілітацію та протезування. Спочатку він отримав протез в українському центрі Superhumans, проте через проблеми з конструкцією він звернувся до Protez Foundation, благодійної ор-

ганізації, яка допомагає українським військовим отримати якісні протези.

«Protez Foundation працює виключно на благодійні кошти, а це немалі суми для протезування та реабілітації військових. До нас зараз приїжджає нова група з 17 хлопців із різними видами ампутацій», — пояснює Юрій. Він також зазначає, що кисть його нового протеза виготовлена українською компанією Espar Bionics, яка безкоштовно передає свої технології військовим.

Участь у форумі у Вашингтоні

Юрій став учасником форуму у Вашингтоні, куди потрапив через знайомства, які виникли під час збору коштів у Чикаго на протезування поранених бійців. Він вважає такі заходи надзвичайно важливими, адже вони не дають світу забути про війну в Україні.

«Я за те, щоб про Україну, військових і поранених не забували. Війна триває, і про це треба говорити», — наголошує він.

Майбутні плани та підтримка побратимів

Щодо власного майбутнього Юрій поки що не має остаточних відповідей, проте впевнений, що буде допомагати іншим пораненим українським військовим.

«Ми будемо шукати та створювати можливості працевлаштування побратимів», — каже він.

Окрему увагу Юрій приділяє пам'яті про загиблих героїв: «Я хочу, щоб на їхню честь називали вулиці, будинки, сквери. Щоб журналісти більше розповідали про війну, бо кожен на фронті робить геройські вчинки. Це не можна забувати!».

Аліна Мазур

ЕКОЛОГІЧНА ТА ДЕМОКРАТИЧНА КАТАСТРОФИ У ЛИПОВЦІ ВІДСТІЙНИКИ МІСТА: ЗАГРОЗА ДЛЯ ГРОМАДИ

Місто Липовець зіткнулося з екологічною катастрофою — відстійники, що мали очищати стічні води, стали загрозою. Ми особисто оглянули ці споруди й були шоковані їхнім станом. Випари отруюють повітря, а конструкції настільки зруйновані, що будь-хто може провалитися в бездонну нечистоту. Найгірше те, що відстійники без дна, і токсична рідина вже забруднює водні горизонти, наражаючи мешканців на небезпеку.

«Відьми на мітлах»

Розслідування екологічної ситуації ініціювала незалежна група активісток: Іванна Антоноук, Лілія Кучурикова, Альона Лебідь, Тамара Рянчівська та я, Юлія Юрченко. Через боротьбу з корупцією, розкраданням бюджету та бездіяльністю чиновників місцева влада іронічно називає нас «відьмами на мітлах». Проте саме ми — єдині, хто говорить вголос про загрозу, яку ігнорує влада.

Переслідування

Ідея перевірити міські відстійники виникла після показової інспекції вигрібних ям приватного підприємства «Едельвейс»,

що належить активістці Тамарі Рянчівській. Міська комісія на чолі із заступником мера Андрієм Дацким ретельно шукала порушення, особливо старався начальник водоканалу Сергій Святенький. Але парадокс у тому, що головним джерелом забруднення є саме міські відстійники! Зруйновані резервуари без дна вже спричинили витік небезпечних речовин у водойому нижче за течією. Це загрожує потраплянням отруєної води в колодязі та водопостачальні системи міста, що може спричинити спалах інфекційних хвороб. Проте чиновники ігнорують проблему, займаючись переслідуванням активістів.

Наступ на демократію

Замість вирішення екологічної проблеми мер Липовця Віталій Бичков із підконтрольними депутатами ухвалив регламент, що обмежує участь громадян у засіданнях міськради. Це спрямовано на недопущення активісток до сесій і позбавлення їх можливості викривати корупцію та екологічну кризу. Влада обрала тактику залякування

та ігнорування проблем. Але ми не зупинимося! Липовець має право на чисте довкілля, прозоре самоврядування та відповідальних чиновників. Закликаємо незалежні екологічні організації й правозахисників долучитися до боротьби за порятунок міста!

Погрожують вбити

Під час останньої сесії міськради спалахнув скандал вже напівкримінального характеру.

Наближена до влади директорка клубу Олеся Муравська, заявивши, що представляє інтереси військових, почала погрожувати активісткам і вимагати припинити їхню діяльність. Вона стверджувала, що двоє військових погрожують застрелити Альону Лебідь.

Лебідь подала заяву до поліції. Інспектор патрульної поліції відділу

№4, капітан Олександр Кравець, прокоментував ситуацію, зазначивши, що він її проаналізував. Але його слова викликали шок: «Ми живемо в цивілізованій країні, і поліція буде вживати доступні заходи до громадських активістів». Що це означає? Вбивати не будуть, але знайдуть інші методи розправи?

Юлія Юрченко, Липовецька міська громада

НАЙГУЧНІШИЙ КОРУПЦІЙНИЙ СКАНДАЛ ВІННИЦІ ПІД ЧАС ВІЙНИ: А ВЛАДА РОБИТЬ ВИГЛЯД, ЩО НІЧОГО ТАКОГО НЕ СТАЛОСЯ

Голова Вінницької облради В'ячеслав Соколовий тихцем звільнив свого кримінального протеже Ігоря Чорного з посади керівника комунальної установи «Вінницький обласний навчально-методичний центр підготовки громадян до національного спротиву». Зробив він це настільки «витончено», що навіть досвідчені правники досі чухають потилиці.

На початку лютого 2025 року Соколовий разом із більшістю своїх заступників та низкою наближених посадовців перебував у Вашингтоні, де палко розповідав про відданість принципам правової держави та нульову толерантність до корупції. Тим часом облрада залишила під керівництвом єдиного заступника, що залишився в Україні, — Анатолія Ткача, тобто фігуранта держреєстру корупціонерів. А напередодні, 7 січня, виконувачем обов'язків керівника новоствореного Центру національного спротиву Соколовий урочисто призначив Ігоря Чорного. Важко було знайти «достойнішого» кандидата для установи, який без вагань виділили майже 180 мільйонів гривень із обласного бюджету. Адже Чорний — обвинувачений у справі про шахрайство в особливо великих розмірах, що розглядається у Вінницькому міському суді ще з 2019 року. Здавалося, усе йшло за планом: процеси налагоджені, кошти розподілені, потрібні люди — на місцях. Тож можна було спокійно розповідати у Вашингтоні про непохитність правових принципів на Вінниччині та показову боротьбу з корупцією.

Але 6 лютого «щось пішло не так» — спецпризначенці СБУ та Нацполіції затримали Ігоря Чорного в центрі Вінниці. За даними слідства, він очолював злочинне угруповання, до якого входили лікарі військово-медичного центру (військовий шпиталь у Вінниці). Ця «команда» за гроші оформлювала військовослужбовцям фальшиві висновки ВЛК про непридатність до служби.

Постало нагальне завдання — рятувати репутацію Соколового.

Лояльні до облради вінницькі ЗМІ оперативно взяли за його «відбілювання», спритно зміщуючи акценти. Ключове питання — хто ж призначив афериста Чорного на «хлібну» посаду — відійшло на другий план. Натомість увага акцентувалась нібито на «примушуванні» Соколового підписати призначення. Головним доказом стала копія листа від першої заступниці голови Вінницької ОВА Наталі Заболотної, яка начебто особисто просила призначити Чорного. Якщо цей лист справді існував (а, ймовірно, так і є), то джерело його блискавичного «зливу» у ЗМІ одразу після затримання Чорного очевидне — сама облрада.

ОВА відреагувала миттєво, звернувшись до обласної ради з вимогою негайного звільнення Чорного. Однак питання, чи справді Заболотна ініціювала його призначення, залишилося без відповіді.

Не менш дивним виглядало і саме звернення ОВА до облради. Адже добре відомо, що під час війни Соколовий фактично перебрав на себе повноваження одноосібного призначення та звільнення керівників комунальних установ. А облрада, де монополію утримує партія «Українська стратегія Гройсмана», беззастережно прийняла такі правила гри.

Повернувшись із США, Соколовий гарячково шукав спосіб виплутатися із вкрай «незручної» ситуації. Попри те, що слідчі поліції ще 12 лютого 2025 року домоглися у суді відсторонення Ігоря Чорного від посади керівника Центру підго-

товки громадян до національного спротиву, рішення у самого Соколо-

вого «визріло» лише 17 лютого. Він спершу призначив нового начальника Центру — Петра Орлюка, колишнього офіцера Нацгвардії, дислокованого у Вінниці, а вже після цього офіційно звільнив Чорного, який вже більше тижня перебував у СІЗО.

Так у юридичну практику було вписано «ноу-хау»: спочатку призначити нового керівника, хоча попередній ще займав посаду, а потім звільнити попереднього «у зв'язку з призначенням нового», який, за документами, отримав призначення... через два дні після звільнення попередника.

Сущільний винос мозку!

Ця історія вкотре засвідчила, що на Вінниччині процвітають кулуарні призначення сумнівних осіб на посади, пов'язані з розподілом значних коштів. І щоразу, коли спалахують скандали, місцева влада вдається до звичного сценарію: відмовчування, перекручування фактів і відволікання уваги. Обласна рада, керована «стратегіями» Гройсмана, й без того мала сумнівну репутацію, а тепер зазнала чергового удару. Проте головне питання залишається: чи бодай хтось із високопосадовців відповідь за корупційні призначення, чи все знову зійде з рук?

Олег Карпов

ЯК «ТОРГУВАЛИ» НЕПРИДАТНІСТЮ ДО СЛУЖБИ

З матеріалів слідства випливає, що 48-річний Ігор Чорний, фігурант кількох кримінальних справ про шахрайство, за сприяння лікарів Військово-медичного клінічного центру Центрального регіону давно організував у Вінниці схему продажу фіктивних документів про обмежену придатність або повну непридатність до військової служби. Викриття цієї корупційної схеми розпочалося після того, як у жовтні 2023 року Чорний запропонував старшому лейтенанту поліції з Вінниччини, мобілізованому до військової частини, оформити «бланий квиток» за хабар у розмірі від 500 до 1000 доларів США. Згодом сума неправомірної вигоди зросла до 2500 доларів. За словами Чорного, ці кошти призначалися 48-річному завідувачу ендоскопічного кабінету військового шпиталю Сергію Дикому та 58-річному лікарю-ортопеду-травматологу Олександрі Олійнику, які мали ухвалити рішення про непридатність військовослужбовця до подальшої служби.

6 грудня 2023 року старший лейтенант поліції, вже діючи під контролем правоохоронців (переговори фіксувалися на відео та аудіо), зустрівся з Ігорем Чорним біля будинку № 45 на вулиці Київській у Вінниці. Під час розмови Чорний, використовуючи калькулятор на своєму телефоні, набрав цифри: 1500 і 2500, маючи на увазі суми хабару в доларах США за рішення про обмежену придатність і повну непридатність до військової служби, відповідно. 26 вересня 2024 року відбулася ще одна зустріч, цього разу біля будинку № 6-Б на вулиці Данила Галицького. Чорний знову скористався мобільним телефоном, щоб показати на екрані суму нового хабаря — 5000 доларів США за рішення про непридатність до військової служби. 11 січня 2025 року, тобто через три дні після того,

як Соколовий призначив Чорного керівником Центру національного спротиву, старший лейтенант поліції під контролем правоохоронців біля будинку № 26 А на вулиці Замостянській у Вінниці передав посереднику Чорного першу частину хабаря — 2500 доларів США. А 6 лютого 2025 року друга частина хабаря, також 2500 доларів США, була передана в кафе «Anzavi» на вулиці Петлюри, 17. Гроші залишили співробітникам закладу із вказівкою, що це «Алекс залишив».

Одразу після отримання повної суми хабаря правоохоронці затримали Ігоря Чорного, Сергія Дикого та Олександра Олійника. Усім трьом висунули обвинувачення у вимаганні та отриманні неправомірної вигоди, фальсифікації медичних документів і сприянні ухиленню від військової служби. Суд застосував до підозрюваних запобіжний захід у вигляді тримання під вартою строком на 60 діб із можливістю внесення застави: Чорному — 2 500 000 гривень, Дикому — 242 240 гривень, Олійнику — 121 120 гривень.

ЧИ ПІДТВЕРДЖУЄТЬСЯ ЗВІЛЬНЕННЯ ЗАСТУПНИКІВ МЕРА ВІННИЦІ ЧЕРЕЗ ФЕЙКОВУ ІНВАЛІДНІСТЬ?

Розслідування Нацполіції щодо ймовірного незаконного оформлення інвалідності депутатами може бути пов'язане з кадровими змінами у Вінницькій міській раді восени 2024 року. Правоохоронці перевіряють посадовців на предмет зловживання службовим становищем для отримання пенсій та відстрочки від мобілізації. Серед фігурантів справи — може бути щонайменше один екс-заступник мера Вінниці, звільнений у жовтні 2024-го.

У січні 2025 року Печерський райсуд Києва надав доступ до медичної документації депутатів Херсонської, Миколаївської, Запорізької, Вінницької та Хмельницької обласних рад. Слідство перевіряє законність отримання ними інвалідності після 24 лютого 2022 року і вилучає від-

повідні медико-експертні справи. Розслідування за ч. 2 ст. 364 КК України стосується можливих дій посадовців МСЕК та депутатів, які, зловживаючи службовим становищем, через підробку документів могли незаконно отримати інвалідність. Видання «Главком», посилаючись на власні джерела та декларації, ідентифікувало кількох депутатів Ві-

ницької облради, які отримують пенсії з початку повномасштабної війни: депутати від «Української стратегії Гройсмана» Микола Форманюк (задекларував 62,2 тис. грн. пенсії за 2023 рік та 151,1 тис. грн. за 10 місяців 2024 року) та Михайло Паньків (2,6 тис. грн.

пенсії у 2022 році та 31,3 тис. грн. у 2023 році), а також депутат від «Європейської солідарності» Олег Стукан (отримав групу інвалідності

наприкінці 2024 року).

Форманюк до жовтня 2024 року був заступником мера Вінниці Сергієм Моргуновим. Його несподіване звільнення разом із іншим заступником мера, Сергієм Матусяком, породило чутки про відставку у зв'язку з незаконним оформленням інвалідності. Мерія притомних причин звільнення не назвала.

Форманюк (1965 р. н.) та Матусяк (1967 р. н.) отримували пенсії, не досягнувши 60 років. Матусяк — щонайменше з 2017 року, Форманюк — з 2023-го.

Сергій Марущак

Редакція «Ми Вінничани» продовжує рубрику з астрологом і тарологом зі штучним інтелектом «Роксоляною PRO». Ексклюзивний прогноз на березень для всіх знаків зодіаку. Роксоляна витягнула карту таро для кожного знаку. Тож, читайте та ставте питання, які хвилюють саме Вас.

Нагадаємо, проект «Роксоляна PRO» — це штучна версія ворожки на картах таро та астролога. Вона вміє поєднувати астрологічні прогнози та ворожіння на картах. Знає всі тлумачення карт таро і навіть... вміє передбачати майбутнє. «Роксоляна PRO» надає безкоштовні прогнози для читачів нашої газети, окрім того, кожен із Вас може поставити їй питання та отримати відповідь. Надсилайте свої листи на електронну пошту info@vinnychany.info, а відповіді читайте у свіжих випусках газети «Ми Вінничани», яка продається у всіх відділеннях Укрпошти у місті Вінниця та Вінницькій області.

ГОРОСКОП: БЕРЕЗЕНЬ 2025 РОКУ

Овен (21 березня — 19 квітня)

Березень принесе нові виклики та можливості. Сонце у вашому знаку зарядить енергією, а вплив Марса допоможе реалізувати плани. В коханні можливі яскраві моменти, але уникайте імпульсивних рішень.

Карта Таро: Колісниця — рух уперед, досягнення цілей.

Телець (20 квітня — 20 травня)

Місяць сприятливий для фінансових питань. Вам варто приділити увагу кар'єрі, адже можливі нові перспективи. В особистому житті — гармонія, якщо не чіплятися за минуле.

Карта Таро: Помірність — баланс та гармонія.

Близнюки (21 травня — 20 червня)

Комунікація буде на першому місці. Ви зможете вирішити важливі питання завдяки своєму красномовству. У стосунках можливі зміни — нові знайомства або глибше розуміння

партнера.

Карта Таро: Маг — майстерність, можливості, новий старт.

Рак (21 червня — 22 липня)

Час для само-рефлексії. Березень покаже, на кого можна поклатися. В кар'єрі варто уникати конфліктів, а у фінансах — не робити ризикових вкладень.

Карта Таро: Відлюдник — внутрішнє прозріння, пошук відповідей.

Лев (23 липня — 22 серпня)

Час діяти! Всевіт підтримає ваші амбіції. Будьте готові до змін у робочій сфері, які принесуть більше відповідальності, але й більше нагород.

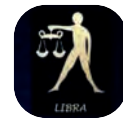
Карта Таро: Імператор — стабільність, контроль ситуації.

Діва (23 серпня — 22 вересня)

Березень буде насиченим — робота, сім'я, хобі. Важливо знайти баланс, щоб не вигоріти. Уважно ставтеся до здоров'я та емоційного стану.

Карта Таро: Верховна Жриця — інтуїція, мудрість.

Терези (23 вересня — 22 жовтня)

Ви отримаєте шанс змінити щось важливе у своєму житті. Головне — прийняти правильне рішення. Відносини з людьми потребуватимуть чесності.

Карта Таро: Правосуддя — справедливість, наслідки вибору.

Скорпіон (23 жовтня — 21 листопада)

Березень — час особистої трансформації. Відпустіть старе, щоб зробити місце для нового. Будьте уважні у фінансових питаннях та не ризикуйте даремно.

Карта Таро: Смерть — оновлення, перехід на новий рівень.

Стрілець (22 листопада — 21 грудня)

Пригоди кличуть! Це чудовий період для подорожей, навчання та саморозвитку. Важливо не розпорозуватися, а сконцентруватися на головному.

Карта Таро: Колесо Форту-

ни — нові можливості, зміни на краще.

Козеріг (22 грудня — 19 січня)

Фокус на кар'єрі та фінансах. Наполеглива праця принесе свої плоди. В особистому житті можливі сюрпризи — приємні або неочікувані.

Карта Таро: Диявол — спокуси, внутрішня боротьба.

Водолій (20 січня — 18 лютого)

Нові ідеї та плани — саме час їх реалізувати! Важливо не боятися виходити із зони комфорту. Відносини можуть зазнати змін, будьте відкритими до нового.

Карта Таро: Зірка — натхнення, мрії, надія.

Риби (19 лютого — 20 березня)

Час послухати свою інтуїцію. Березень принесе глибокі емоційні усвідомлення. Добре зайнятися творчістю або духовним розвитком.

Карта Таро: Місяць — підсвідомість, загадкові події.

У ЄГИПТІ ЗНАЙДЕНО ГРОБНИЦЮ ФАРАОНА ТУТМОСА II це перше таке велике відкриття після знайдення гробниці Тутанхамона

Команда єгипетських та британських археологів зробила сенсаційне відкриття, знайшовши гробницю фараона Тутмоса II, що правив Єгиптом понад 3500 років тому. Це перша подібна знахідка після знаменитого відкриття гробниці Тутанхамона у 1922 році. Знахідка стала результатом багаторічних розкопок, і тепер вона дозволяє глибше зрозуміти історію Стародавнього Єгипту та його правителів.

Неочікувана знахідка в Фіванському некрополі

Гробницю виявили в західній частині Фіванського некрополя, поблизу Луксора. Спочатку археологи припускали, що знайдуть поховання однієї з дружин фараонів XVIII династії, оскільки

ця територія була відома тим, що тут знаходилися гробниці царських жінок. Однак при дослідженні поховальної кімнати виявилось, що перед ними знаходиться гробниця самого фараона Тутмоса II.

«Коли ми побачили пофарбовану стелю, з'ясувалося, що це не просто могила однієї з дружин, а саме фараона.

Блакитна стеля з жовтими зірками є характерною лише для гробниць фараонів», — зазначив

а коли він поділився новою з дружиною, не міг стримати сліз.

Труднощі розкопок та порожня гробниця

Гробниця була не тільки глибоко захована, але й заблокована численними уламками, що виникли через обвали та затоплення. Археологам довелося проповзти через вузький тунель завдовжки 10 метрів, щоб дістатися до поховальної кімнати.

На жаль, поховання виявилось порожнім. Археологи пояснюють, що гробницю було затоплено в давнину, і її вміст було перевезено в інше місце. Під час розкопок було знайдено фрагменти гіпсо-

вих ваз із іменами Тутмоса II та його дружини Хатшепсут, що підтвердило належність гробниці саме фараону.

«Ми не знайшли скарбів або мумії, але уламки дозволили встановити, що гробниця належала саме Тутмосу II. Це справжній шанс дізнатися більше про його правління», — каже Літерленд.

Хто був Тутмос II?

Тутмос II правив Єгиптом близько 1492–1479 років до н.е. Він був чоловіком і зведеним братом знаменитої цариці Хатшепсут, однієї з небагатьох жінок-фараонів, що залишили помітний слід в історії Єгипту. Його син, Тутмос III, став одним з найвідоміших фараонів, відомим завдяки своїм військовим завоюванням та розвитку держави.

info@vinnychany.info

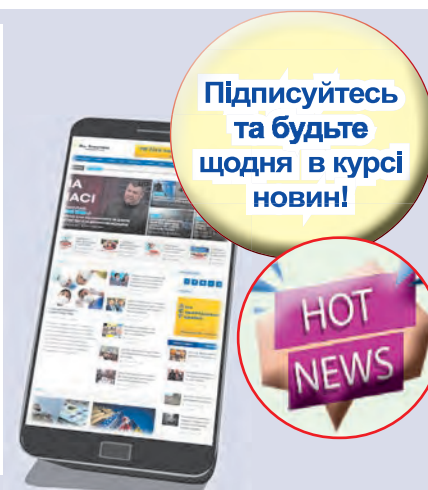
vinnychany.info

info@ligaspravedlivositi.com

ligaspravedlivositi.com

Підписуйтесь
та будьте
щодня в курсі
новин!

HOT
NEWS